

HLAVNÍ PÓDIUM

MARATON LAKE TOBA

ANEB JAK SE STÁT MILIONÁŘEM

TO, CO SE ODEHRÁLO NA JEZEŘE TOBA, BUDE ZNÍT JAKO POHÁDKA. DO INDONÉSIE JEZDÍME PRAVIDELNĚ OD ROKU 2010. PRO VODÁKY ZAJÍMAVÁ DESTINACE, ZEJMÉNA DÍKY KRÁSNÝM DIVOKÝM ŘEKÁM V NEOPAKOVATELNÉM PROSTŘEDÍ TROPICKÉ DŽUNGLE. RAFTING JAK KOMERČNÍ, TAK ZÁVODNÍ SE UCHYTL. VODÁCTVÍ V CELÉM SVĚTĚ SE ALE STÁLE ROZVÍJÍ. PÁDLOVÁNÍ NA LODÍCH RŮZNÝCH TYPŮ KOLEM POBŘEŽÍ OSTROVŮ, PO JEZERECH, ALE I NA ŘEKÁCH LÁKÁ STÁLE VÍCE VODÁKŮ. TAKŽE I V INDONÉSII JE SNAHA TYTO AKTIVITY NABÍDNOUT NEJEN DOMORODCŮM, ALE HLAVNĚ TURISTŮM.

PŘIPRAVIL: JIŘÍ „CHOROŠ“ HRON

Problém, s kterým se setkáváme, je málo možností si kajaky půjčit. V minulosti jsme na Sumatru vzali na zkoušku nafukovací kánoe RIO. Na takové pádlování to není úplně vhodná loď. Ale jak říkám, špatná loď je žádná loď. Jezero Toba, ale i ostrovy Palau Banyak s námi absolvoval Indonésan Charles Simson, kterému jsem zjednodušil jméno na Karlos. Jel s námi se záměrem poznat lokality vhodné pro seakajaky.

Pašík mi poslal e-mail – Karlos chce uspořádat mezinárodní maraton na Lake Toba. Moje první otázka zněla: „Jak

chce získat kajaky?“, protože doprava vlastních je do Indonésie problém.

S ubíhajícím časem maraton začínal nabývat na konkrétní podobě. Byl určen přesný termín, místo konání, kategorie a délka maratonu. Vznikly webové stránky. Nereálné se mi zdály peníze pro první tři místa v každé kategorii. I na naše poměry to bylo hodně peněz. Po tomto maratonu by navazoval raftový závod na řece Asahan, kde také byly vypsány vysoké peníze.

Karlos nás opakovaně zval, v tomto roce jsme byli v únoru pádlovat na Raja

Ampat, a tak ještě vzpomínky na pekelné vedro úplně neodezněly. Připadalo mi nesmyslné vydávat se pouze na maraton, přeci jenom je to daleko. Navíc jezero Toba známe dobře, byli jsme tam několikrát. Dopadlo to ale přesně podle mého rodinného scénáře. Doma mám neustále na talíři: „Když chceš něco já, tak to nejde, ale pokud zavolají kamarádi, tak to jedeš hned.“ A Pašík zavolaal. „Choroši, co ty na to, nepojedeme na ten maraton? Letěl by s námi ještě Vašek Kabrhel, ten by měl šanci vyhrát. Potom se přesuneme na Asahan, kam přijedou naši raftaři,

Vašek tam s nimi bude pokračovat. Pokud vyhraji, tak se jim cesta zaplatí. My se snad také na řece svezeme a pak pojedeme domů. " Ten plán neměl chybu.

Jako obvykle nás na letišti v Medanu vítá Jacksin. Je to nepostradatelný kamarád, který nám při našich cestách zajišťuje dopravu, ubytování a také s námi byl pádlovat. Po příjemném odpočinku v hotelu nedaleko letiště společně odjíždíme na Lake Toba.

Předem zajištěné ubytování v soukromí nemá chybu. Milá příjemná rodina se o nás vzorně stará.

Ještě navečer se jdeme podívat do místa startu, kde by měli být připravené kajaky. To, co spatříme, je i na naše poměry neuvěřitelné. Ve velikých modrých stanech je na sobě navršeno množství kajaků ještě zabalených ve fólii. Na pláži jich jsou desítky už rozbalených. Plastové K1 a K2. Co považuji za geniální nápad, je vypsání kategorie originálních kanoí. Pašíka to zaujalo natolik, že zvažuje účast v této kategorii. Podmínkou je ale použití originálního dřevěného pádla a na to strávil málo času v posilovně, a tak tuto variantu zavrhuje.

Ráno jdeme na pláž s tím, že si vybereme kajaky. Máme je slíbené na celou dobu pobytu, abychom měli možnost vyjíždět na výlety po jezeře. Toho samozřejmě využíváme a všichni tři vyrážíme na vodu. Jedeme po trase maratonu. Potkáváme řadu domorodců na tradičních kanoích.

těch je ještě méně masa než na rybičkách, co uvízly v síti.

Po návratu je většina kajaků rozbalená. K1 je řada typů. Z Malajsie a Jávy si někteří závodníci poslali kajaky EPIC, což budou asi ty nejrychlejší. Vašek to bude mít těžké, na něho tak rychlá loď nezbyvá. Pašík přichází s nápadem. K2 jsou všechny kajaky stejné a od jednoho výrobce. „Choroši pojedeme na K2, budeme to mít všichni stejné. My o peníze asi nepojedeme, ale můžeme se regulérně poměřit.“ Na K2 se po tom, co viděli Vaška pádlovat a hlavně jeho postavu, přehlašuje řada kluků. Tím se stávají deblkajaky nejpočetnější kategorií.

Organizace maratonu je pojata velkolepě. Kryté pódium v prostoru cíle, naproti sezení se stoly pro VIP hosty, sponzory a diváky. Množství bannerů, transparentů a vlajek s logem maratonu nejen na závodisti, ale i ve městě. Den před závodem je pořádán průvod účastníků centrem Balige. Kde se objevíme, tam jsme žádáni o foto. Určitě jsme pro ně exotičtí účastníci maratonu. U Vaška to chápu, tak veliký a urostlý člověk je tady raritou. No a my dva jsme asi zaujali stářím. S hudbou a mažoret-

mimochodem následující den v podvečer viděl, s jakým zápalem se dá před zaplněnými tribunami hrát „lidožroutská“ liga, nestačil jsem se divit.

Na hřišti se setkávají všechny závodní týmy s pořadateli. Dostáváme visačky účastníka se jménem, jídlo a pití. Nasedáme do připravených autobusů, které nás vezou na závodisti, kde slavnostní zahájení pokračuje.

Den „D“. Obdivuji krásně připravené, čerstvě natřené, domorodé kanoé.

Pojedou závod o cenu, která převyšuje dva měsíční platy místního učitele.

Ze včerejška máme připravený kajak. Pašík mě

honí, už abychom byli na vodě. Postupně si prohlížím naše soupeře. Jsou tady týmy rychlostních kanoistů

z Indonésie i Malajsie. Mladí opálení kluci vzbuzují respekt. I podle pádel, která si přivezli, je vidět, že to berou vážně a tento sport jim není cizí. Vašek má kajak, který není nejrychlejší, ale věří si.

Všechny starty jsou napínavé. Boj o pozice, jako kdyby cíl byl hned za rohem. ►

**OBDIVUJI KRÁSNĚ
PŘIPRAVENÉ, ČERSTVĚ
NATŘENÉ, DOMORODÉ
KANOÉ. POJEDOU ZÁVOD
O CENU, KTERÁ PŘEVYŠUJE
DVA MĚSÍČNÍ PLATY
MÍSTNÍHO UČITELE.**

PAŠÍKOVA POZÁVODNÍ TANEČNÍ KREACE

Netrénuji na maraton, pádluji jen za obživou. Dalo by se říci, že lov ryb je snadnou záležitostí, ale pravda je jiná. Protože rád sleduji, co ulovili, musím přiznat, že na velkou pochvalu to dnes doma asi nebude. Kontrolují také nastražené vrše, do kterých chytají raky. Ale na

kami procházíme hlavní ulicí, kde se současně koná místní trh. Celý průvod končí na fotbalovém hřišti, z kterého museli odehnat pasoucí se buvolky. Používají je asi místo sekačky. Na takovém povrchu by si český fotbalista nezahrál. Když jsem

HIKO OUTFLOW BILGE PUMPA

Už se vám někdy stalo, že vám teklo do lodě, po ruce nebyla žádná houba a ke břehu daleko? Máme pro vás řešení. Vysoce účinnou vodní odsávací pumpu z lehčeného plastu. Pumpa je potažena měkkou nosnou pěnou pro lepší úchop. Za malou chvíli odsajete z lodě přebytečnou vodu a můžete komfortně pokračovat v plavbě.

Barva: oranžová
Infocena: 420 Kč
Více na www.hiko.cz.

PAŠÍK
A CHARLES
SIMSON.
TI DVA MOHOU
ZA USPOŘÁDÁNÍ
TOHOTO
MARATONU
NA TOBĚ.

VAŠEK A NÁŠ VELKÝ KAMARÁD JACKSON, KTERÝ NÁS
BOHUŽEL NAVŽDY OPUSTIL.

S PAŠÍKEM V CÍLI

1/ KAJAKY PŘED ZÁVODEM. 2/ NAŠE OBDIVOVATELKA, JEJÍŽ TÁTA BYL LIDOŽROUT. 3/ KAJAKÁŘKA Z INDONÉSIE. 4/ KAJAKÁŘKA Z MALAJSIE.

Po uklidnění kontrolujeme pozici. Není to špatné, jsme pátí.

K1 startují v další vlně. Řeklo by se: pádlování v teple, to je pohoda. Ale není to tak úplně pravda. Vedro a vlhko a také nadmořská výška téměř kilometr, hlavně nás dříve narozené, rychle zmáhá. Přesto se přibližujeme čtvrté lodi. Předjíždí nás Vašek a to je dobře. Je jasné, že mezi K1 nebude mít soupeře. Trochu využíváme vlny a dojíždíme čtvrtou loď. Chvilku oddych a jdeme na předjetí. Jenže drží se nás jako klíště. Zkouší nás opět předjet, ale závodnický duch to nepovolí. Po téměř hodině nás předjíždí druhý kajakář a to na Epicu. Čekali jsme od něho lepší výkon, když si koupí takovou loď. Je ale posledním, kdo nás předjel. Asi v půlce závodu je občerstvení s povinným výstupem z lodi. Běžím k rozhodcím, kteří odškrtnou startovní číslo, vezmu několik banánů, házím je do kajaku a rychle vyjíždíme. Naši soupeři těsně za námi. Pašík chce, abychom je pustili a využili jejich vlny. To mu nepovolují, naopak musíme je z vlny dostat, aby jeli za „své“. A to se nám vede. Netrvá dlouho a závod s námi vzdávají.

Cíl je před námi na druhé straně jezera. Vašek s jedním deblem vpředu, s malým odstupem další K2. Ale co se to děje. Třetí loď má značnou ztrátu. My ale ještě větší. Těm dochází, suše konstatuji. Jedeme jak o život. Vedle nás jede motorový člun

s kameramanem a natáčí souboj o třetí místo. Vzdálenost se zkracuje, ale velmi pomalu. To asi nedáme, běží mi hlavou. Ale protější břeh s cílovou bránou je ještě daleko, těžko se to odhaduje. Asi 500 metrů před cílem předjíždíme třetí loď. Za cílovou páskou nás vítá ředitel závodu Karlos. Má upřímnou radost, že jeho kamarádi z ČR to dokázali. Vašek s přehledem vyhrál, my třetí, co k tomu dodat. Zklamání kluků z Malajsie, které jsme předjeli kousek před cílem, je značné. Zúročili jsme naše zkušenosti z řady maratónů.

Úspěch naší minivýpravy je pro domorodce tak trochu překvapením, vzhledem k účasti nejlepších rychlostních kajakářů z Malajsie a Indonésie. Naše popularita ještě stoupla. Rázem jsme se stali celebrity. O maratonu vysílala prý i místní televize. Každý se s námi chtěl fotit a to nejen na závoděšti, ale i v vesnici.

Slavnostní vyhlášení proběhlo další den ve velkém

JIŘÍ „CHOROŠ“ HRON

Bývalý závodník ve slalomu a sjezdu. V posledních letech se věnuje vodáckým maratonům po celé Evropě a seekajakovým expedicím. Na seekajaku pádluje každoročně ve Skandinávii. Je členem skupiny, která expedičně pádlovala po všech zajímavých místech jižních moří. Má za sebou již několik vodáckých expedic do Indonésie. Spolu se synem vlastní firmu REGA Reklamní společnost Hradec Králové.

stylu – několikahodinový program s hudbou, zpěváky, domorodými tanečníky. Vážnost maratonu dodala přítomnost mnoha významných osobností. Stupně vítězů, medaile, plakety a velké tabule s uvedenou vyhranou částkou. Každý na stupních vítězů se okamžitě stal milionářem. Dohromady jsme získali 12 500 000 IDR, které nám byly hned po vyhlášení v hotovosti předány. Chápu smutek hochů, které jsme kousek před cílem předjeli. Ale příslovečná lakota a touha po mamonu nás hnala kupředu.

Následující den jsme se přesunuli na krásnou řeku Asahan, kde jsme s domorodci sjeli krásný divoký kaňon. V noci přijel zbytek raftové posádky, která bude na řece závodit. Já s Pašíkem jsme ráno odjeli do Medanu a následující den nás čekala již jen cesta domů.

Nakonec jsme byli rádi, že jsme Karlosovo pozvání přijali. Byl to nezapomenutelný zážitek a navíc jsme za ten maraton tak trochu mohli. ■

O AUTOROVÍ